

Библиотека
МИСЛИ

ИЗДАВАЧ
Едиција
Дунавски кеј 8, Београд

ЗА ИЗДАВАЧА
Лазар Вук Бокан

ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК
Лазар Вук Бокан

ПРИРЕДИО
Никола Милетић

ЛЕКТУРА И КОРЕКТУРА
Едиција

ДИЗАЈН КОРИЦА
Едиција

ШТАМПА
Невен, Земун

ТИРАЖ
1.000 примерака

Пласман
+381/64-521-521-0
klubcitalaca@edicija.rs
www.edicija.rs

ISBN 978-86-81962-00-8

МИСЛИ ЗНАМЕНИТИХ СРБА

Приредио
Никола Милетић

ЕДИЦИЈА
Београд, 2021.

Алекса Шанџић

Благо оном ко суза има, у тога срце умрло није.

Сву муку твоју, напор црна роба, појешће силни при
гозби и пиру, а теби само, ко псу у синциру, бациће
мрве... О, срам и грдоба!

Ми знамо судбу и све што нас чека, Но страх нам
неће заледити груди! Волови јарам трпе, а не људи —
Бог је слободу дао за човјека.

Остајте овдје!...Сунце туђег неба, Неће вас гријат кô
што ово грије; Грки су тамо залобаји хљеба гдје свога
нема и гдје брата није. (Од своје мајке ко ће наћи
бољу?! А мајка ваша земља вам је ова; Баците поглед
по кршу и пољу, Свуда су гробља ваших прадједова.
За ову земљу они беху диви, Узори свијетли, што је
бранит знаше, У овој земљи останите и ви, И за њу
дајте врело крви ваше.)

Само једном срећу на путу сам срео, Кад ме њене
душе осу бехар бео... После тога стену, где се трње
вије, Никад више сунце огрејало није.

И свуда гдје је српска душа која, тамо је мени
отаџбина моја, мој дом и моје рођено огњиште.

Арчибалд Рајс

Није задатак универзитета да професори декламују лекције које ће студенти научити напамет.

Истинску демократију ће сигурно много боље обезбеђивати савет од 25 најмудријих људи нације, него Скупштина коју је напунило 300 неких лудака, скоројевића, мутивода, себичњака и подмићивача, за које је почетак и крај демократије у њиховој личности.

Најбољи начин да брзо постанеш богат јесте да постанеш министар!

Не клањајте се више новцу до земље. Новац не доноси ни срећу ни углед.

Истинска интелигенција је природан дар, а обични сељак може да буде сто пута интелигентнији од универзитетског професора с пола туцета диплома.

Заиста велики човек се гнуша дружења са покварењацима. Он у свом друштву тражи људе који су му морално слични, значи поштене и несебичне људе попут себе.

Међу вашим људима човек се цени онолико колико је човек, а не по ономе што су од њега направили одело и титуле.

Нећу сакрити од вас ништа битно од онога што сам видео, јер прави пријатељ, није онај који вам ласка, већ онај који вам каже истину, целу истину.

Колико сте само личних и, још горе, колико сте губитака по своју земљу поднели због тог олаког дангубљења!

Немојте дозволити да ваша лепа душа пропадне у ђубрету. Ја верујем у будућност вашег народа. Дух Косова, Карађорђа, Куманова и Кајмакчалана поново ће се пробудити. Мора се, међутим, брзо пробудити. Судбина вам је у властитим рукама: блистава будућност или поново ропство!

Народ вам је „поносан“, али не и охол. Тај „понос“ није мана, већ врлина. Она је нужна сваком заиста добром човеку, јер му омогућава да не подлегне злим утицајима или искушењима. Тај „понос“ је једноставно поштовање сопствене личности.

Народ вам је храбар и његова храброст сеже до јунаштва. Могу то с правом да кажем јер сам гледао ваше војнике, а они нису били ништа друго до сам народ, у скоро свим биткама ослободилачког рата.

Народ вам је родољубив. Не знам ни за један народ у којем легендарни национални јунаци толико живе у народној души као код вас.

Нисте велики радници. Често одлажете за сутра, чак и за прекосутра оно што бисте могли да урадите данас. Последица је да се то, често, никада и не уради.

Ваш човек из народа, сељак, неискварен утицајем професионалних политичара, није подмитљив. „Интелигенција“ вам то јесте, и то од најситнијег чиновника са или без дипломе, до министра. „Интелигенција“ Србије скоро ништа није учинила за своју земљу и једина јој је брига била да своје драгоцене чланове склони на сигурно.

Арсен Диклић

Може ли се ишта упркос свему! За човека, одраслог, нервозног, често премореног, незадовољног овим или оним, највеће би освежење било да уме покаткад и да се игра. То би онда и било да је он остао, онако у бити својој, души својој, детињаст. Али, одрасли су пуни искуства и принуђени да мисле рационално, да буду увек и у свакој прилици разумни и опрезни. Не смеју, не умеју да се опусте, а без опуштања нема ни играрије. На жалост, ако одрастао човек и дозволи себи да се поигра, он већини, свима, изгледа смешан.

Кажу: пусти га, инфантилац!

Ја радим само онолико колико се мора. Отишао бих и у пензију, али знам да тек тад ништа нећу написати.

Чак би удесио да ми и пензија стиже на Дунав.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

ISBN 978-86-81962-00-8
COBISS.SR-ID 29087497